

раше до последния, за да не би съратя изъ него да повлияе на живака.

Водата отмъства живака и образува отгорѣ на него рѣчичка дълга 60 m/m. и широка 2 m/m. Тя изтичаше бавно, капка по капка и се набираше на денонощие до 1 Liter.

При това минаване на водата покрай живака не може и да става дума, че водата се е наситила съ живакъ, обаче и всѣко механическо отвличане на живакъ бѣше избегнато. Че това е така, че зрѣнца отъ живакъ не се откъжсватъ отъ водата, излиза отъ опититъ, които азъ направихъ съ студена вода:

	Теглото на пикнометъра :
Прѣди прѣкарванѣ на вода	16·52394
Слѣдъ " " 3 L. вода	16·52390
" " 5 " "	16·52385
" " 10 " "	16·52389

Този опитъ трая близо 10 дена. Температурата на стаята се мѣняше между 14° — 18°. Отъ цифрите може да се извади заключение, че тенденцията за едно намаляване на теглото е спазена, обаче това намаляване не е сигурно доказано.

7. Щомъ, обаче, поставиме пикнометра въ една въздушна баня отъ 98—99° тѣй, че студената вода, която иде отъ сифона да се стоплюва, разликите въ теглото ставатъ отеднаждъ по-голѣми, тѣ надминаватъ двойно и тройно границите на чувствителността.

	Разлика :
Слѣдъ прѣкарване на 3 L. вода	0·28 m. gr.
" " 6 " "	0·60 " "
" " 10 " "	1·12 " "

Слѣдъ този опитъ изпразнихъ пикнометъра, изчистихъ го съ азотна киселина, изплакнахъ го добре и го напълнихъ съ вода. Забѣлѣхъ, че той бѣше загубилъ 0·14 m. gr. отъ теглото си, тѣй че като извадиме това тегло отъ 1·12 остава 0·98 m. gr. тегло на разтворилия се живакъ.

Чрѣзъ повторяне на опита получихъ разликата 0·92 m. gr. разтворенъ живакъ въ 10 Liter вода.